

MINOLTA X-500

I 1982 opnåede Minolta stor anerkendelse for deres hidtidige topmodel X-700. Dette kamera blev af flere førende fotojournalister fra hele Europa kåret til Årets kamera. Udnævnelsen var selvfølgelig helt fortjent og betegnede kulminationen på lang tids udviklingsarbejde udført af Minoltas dygtige konstruktører.

AF JIMMY PETERSEN

For dem der ikke har haft behov for de mange finesser og indstillingsmuligheder, der findes på X-700, er Minolta nu »barslet« med en »lillebror«, X-500. Modellen fås til en mere overkommelig pris, hvilket har kunnet lade sig gøre på grund af, at man har udeladt ting som den almindelige amatør fotograf sjældent får brug for.

X-500 er et blændepræciseret automatisk kamera, dog med mulighed for at eksponere helt manuelt, desuden kan der med den dedikerede flashserie opnåes automatisk TTL flash måling, altså måling af blitzlyset på filmplanet.

Når man tænder kameraet har man to indstillinger at vælge imellem. I den ene stilling er kameraet helt tavst, men i den anden advares med et lydsignal når lukkertiden falder til 1/30 sek. og længere. Det er således en fin detalje, at lyden kan kobles fra, sådan at man ikke er tvunget til at høre på det.

Søgeren er meget lysstærk og er ubetinget et af dette kameras stærke sider. Det er dejligt nemt at stille skarpt, så nemt at man næsten kan undvære mikro-rasteret i midten. I søgeren ses også forskellige indikationer, såsom lukkertid, automatik, blitz-klar signal, korrekt eksponeret blitzbillede og advarsel mod overeksponering. Det hele angives ved hjælp af røde lysdioder, hvilket i stærkt solskin kan være en ulempe, da det derved er svært, at se det svage lys fra lysdioderne. Når kameraet er i manuel position vises både den forvalgte lukkertid samt den af lysmåleren anbefalede tid. Lukkertidsknappen sidder udmærket placeret ovenpå kameraet og bliver låst fast i automatikindstillingen, desværre, er det lidt svært for folk med store hænder at dreje væk fra denne indstilling, den lille knap der skal aktiveres, sidder nemlig ikke særligt hensigtsmæssigt. En detalje der ellers findes på snart sagt

ethvert kamera mangler her, det er eksponerings-kompensationsknappen, som vel strengt taget heller ikke behøves, jeg savner den ihvertfald ikke. Det er ligeså nemt at ændre filmfølsomheden eller køre helt manuelt.

En lille ting som mange sikkert ikke får nogen nytte af, er et lille vindue med et signal, der viser om filmen kører med frem. Hvis filmen ellers er strammet op, burde det være nok, at se på tilbagespolingsgrebet i venstre side. De to sidste funktioner er eksponerings-huskelåsen, som vel nok på en måde kompensere for den tidligere omtalte kompensationsknap. I samme greb findes selvudløseren, der forøvrigt i stil med lukkertidsadvarslen også kan anvendes med eller uden lyd. Såvidt om funktionerne som stort set alle er anbragt på en fornuftig måde. Kameraet lever op til forventningerne og synes at være et problemøst stykke apparatur. Man må selvfølgelig gøre op med sig selv, om man går ind for de fordele og ulemper den blændepræciserede automatik giver. Den har sine fordele når absolut kontrol med dybdeskarphe den ønskes, det være sig til portrætter såvel som til makrofotoografering. Den manuelle indstilling giver nok de bedste billeder i de situationer, hvor man har tid til at tænke sig om, men det er jo ikke altid nemt.

Minoltas objektivserie er ganske imponerende og spænder fra 7,5

mm fiskeøjle til 1600 mm spejlele. X-500 var i testudgaven forsynet med 50 mm f 1,7, men kan også leveres med et 50 mm f 2 til en lidt lavere pris. Testmodellen var endvidere udstyret med en motor kaldet Motor Drive 1, denne motor har den fordel at den foruden at tage enkeltbilleder også kan klare serier med to hastigheder. Den gør at kameraet virker meget stabilt og grebet er virkelig rart at holde i. Der er en ekstra udløser som gør det nemmere at fotografere med kameraet på højkant, noget flere kamerafabrikanter burde tænke over at indføre.

KONKLUSION

Konklusionen må blive, at det er lykkedes Minolta at følge succes'en med X-700 op og der er skabt et kamera hvor funktionerne virker, som de skal, et resultat af både teoretisk forskning og praktisk erfaring. Det store tilbehørsprogram mangedobler anvendelsesmulighederne og gør at kamerahuset kan betragtes som en solid byggesten i bestræbelserne på at udvide de fotografiske muligheder i såvel teknisk som kreativ henseende. Mange vil f.eks. synes godt om TTL måling ved flashfotoografering, hvilket betyder at man ikke behøver tænke på indstilling af noget som helst på hverken blitz eller kamera, det er også nemmere at blande naturligt lys med blitzlys på denne måde.

TEKNISKE DATA:

Kvarts/elektronisk styret 35 mm spejreflekskamera med blændepræciseret/manuel eksponering. Automatisk komrædet er fra 4 sek. til 1/1000 sek.

Lysmålingen er centrumvejet, hvilket vil sige at lyset måles i et område omkring centrum af søgerbilledet.

Der er fast søger, men flere Acute Matte skiver som er specielt lysstærke kan leveres.

Kamerahuset vejer 505 g og der kan leveres masser af ekstraudstyr: Winder, motor, blitz, infrarød fjernbetjening og der kan leveres mere end 40 originale Minolta Rokkerobjektiver.